

relse, inden man skrider til en Nedsættelse af Digeskatten, er det, fordi jeg er overbevist om, at hvis man vil begynde at nedskrive Digeskatten paa et tidligere Tidspunkt, opnaar man ikke det, som dog til sidst maa være Digeinteressenternes endelige Formaal: om muligt at blive helt fri for Digeskatten. Man maa da have Taalmodighed til at lade Reservefonden vokse til en saadan Størrelse, at den ved sine Renter vil være i Stand til at dække baade de ordinære og de ekstraordinære Vedligeholdelsesarbejder. Jeg tror ikke, at det, naar man skal have Sikkerhed herfor, gaar an at have et mindre Beløb end 1 Mill. Kr. Det maa jo vel erindres, at det kommer til at bero paa Fremtiden, hvad Rente-fod man vil kunne anbringe disse Penge til, og hvis man skal kunne gøre sig Haab om en Gang i Fremtiden helt at lade Digeskatten bortfalde, bør man efter min Opfattelse ikke lade Reservefondens endelige Størrelse sætte til et mindre Beløb end 1 Mill. Kr.

Dernæst er det af ærede Nødlemmer, saaledes af det ærede Medlem for Nakskov (Reventlow) og ogsaa i Dag af det ærede Medlem for Stubbekøbing (Stub), gjort gældende, at der ikke er nogen Grund til at lade Maribo Amts Repartitionsfond træde til. Den Assistance, som det forudsættes, at Amtet skal yde, bestaar jo dog kun deri, at saafremt Reservefonden synker under de 200,000 Kr., skal Amtet foreløbig træde til og forstrække Digelaget med det fornødne Beløb. En fornuftig og vel begrundet Anledning til, at Amtet ikke bør staa fuldstændig udeltagende over for Digelaget, forekommer mig at ligge deri, at det dog er af ikke ringe Betydning for Amtet, at den store Kreds af Jordbesiddere, som høre under Digelaget, blive saa skattedygtige som muligt. Det kan ikke være uden Interesse for Amtet eller for de øvrige Beboere af Amtet, at disse Ejendomme som Helhed bevares i Værdi, og at den Skat, som til Amtet kan opkræves af disse Ejendomme, ikke bliver forringet. For saa vidt er der en vis Solidaritet mellem Landejendomsbesidderne i Amtet, og det forholdsvis ringe Offer, her er Tale om muligvis at kunne kræve af Amtet, vil derfor paa ingen Maade kunne anses for urimeligt.

Jeg kan indskrænke mig til disse Bemærkninger, hvormed jeg mener at have imødegaaet de forskellige Indvendinger, der ere fremkomne. Jeg skal endnu tilføje med Hensyn til en Henstilling, som

fremkom fra det ærede Medlem for Nykøbing (K. Bjerre), og som gik ud paa at ønske Lovforslagets Ramme udvidet saaledes, at der i selve dette Lovforslag ogsaa kunde træffes visse Bestemmelser angaaende Digelaget paa Falster, at dette vil jeg meget fraraade. Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremdrog, vedrørende det falsterske Digelag, er af en helt anden Art end det, her er Tale om, og vedkommer i Virkeligheden aldeles ikke den foreliggende Sag. Hvis der er Anledning til at træffe ny Bestemmelser vedrørende det falsterske Digelag, mener jeg, det er noget, der bør behandles og afgøres for sig, og at denne Lovs Gang gennem Rigsdagen ikke bør besværliggøres derved, at man dertil knytter en Sag, som i Virkeligheden er den ganske fremmed.

Rørdam: Jeg skal ikke knytte mange Bemærkninger til de Udtalelser, der ere faldne. Jeg skal kun sige, at naar den højtærede Minister fremhæver, at det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen) har udrettet noget ganske betydeligt i denne Kommission til Gavn for Digeskatyderne, kan det kun glæde mig, hvis han har gjort det. Jeg kan ikke se af Kommissionsbetænkningen, at han paa noget Punkt har afgivet et Mindretalsvotum eller taget Afstand fra Kommissionens øvrige Medlemmer, og derfor er det jo ikke godt for os, der ikke have fulgt Kommissionens Forhandlinger, at se, om han har udrettet saa meget. Men naar den højtærede Minister siger det, tvivler jeg ikke om, at Kommissionsbetænkningen var kommen til at se betydelig anderledes ud i Disfavør af Digeskatyderne, hvis det ærede Medlem ikke havde haft Sæde i Kommissionen.

Naar den højtærede Minister mener, at det er et meget betydeligt Tilskud, her gives, op imod $1\frac{1}{4}$ Million, og at hvorledes Betænkningen end havde set ud, vilde der have været Utilfredshed blandt Digeskatyderne, saaledes at hvis man havde bestemt, at Digeskatten helt skulde falde bort, vilde der have været stillet Fordringer om at refundere, hvad de paagældende hidtil have givet, ja saa kan jeg ikke sige noget imod, at den højtærede Minister mener dette. Jeg tvivler dog ikke paa, at det ikke havde været Tilfældet. Jeg tror, at hvis man var kommen dem noget mere i Møde, vilde det have vakt mere Tilfredshed. Jeg tror, som jeg fremhævede i Begyndelsen af denne Forhandling, at Lollænderne ikke ere mere urimelige end andre